

PRAKSISOVERSIGT · SELSKABSRET

Praksisoversigt over selskabsretlig fusion og spaltning af kapitalselskaber

Universalsuccession, dokument- og fristregimet og Erhvervsstyrelsens registreringskontrol

Version 2 Opdateret 6. sep. 2026 27 afgørelser · 1996-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Fusion og spaltning af kapitalselskaber er den selskabsretlige teknik, hvorved et selskabs aktiver og forpligtelser overgår som helhed – uden likvidation og uden kreditorernes samtykke – til et andet kapitalselskab, jf. [selskabsloven § 236](#) og [§ 254](#). Prisen for denne universalsuccession er et stramt processuelt regime: fusions-/spaltningsplan underskrevet af samtlige ledelsesmedlemmer, vurderingsmandserklæring om kreditorernes stilling, 4-ugers indsendelses- og karensfrister og en registreringsfrist, hvis overskridelse får beslutningen til at bortfalde. Praksis domineres derfor ikke af domstolene, men af Erhvervsankenævnet og Erhvervsstyrelsen, der efter [§ 15, stk. 1](#) nægter registrering ved selv formelle mangler – manglende underskrift, manglende datering eller for sen indsendelse – uden dispensationsadgang. Hertil kommer et EU-retligt lag, hvor EU-Domstolen i **C-394/18 (I.G.I.)** og **C-713/22 (LivaNova)** har fastlagt, at direktivets kreditorbeskyttelse kun er en minimumsordning, og hvor mobilitetsdirektivet i 2023 har omskrevet reglerne om grænseoverskridende fusion, spaltning og omdannelse.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Fusion og spaltning medfører universalsuccession: det ophørende/indskydende selskabs rettigheder og forpligtelser overgår som helhed, og overdragelsen kan gennemføres uden kreditorernes samtykke, jf. selskabsloven §§ 236, 250, 254 og 268.
- 02** Det fortsættende selskab er procesretligt identisk med det ophørte – forskellige CVR-numre er uden betydning, og navneberigtigelse i en verserende retssag skal tillades.
- 03** Fusionsplanen skal underskrives af SAMTLIGE medlemmer af hvert centralt ledelsesorgan; underskrift efter tegningsreglen er ikke tilstrækkelig, og manglende underskrift medfører registreringsnægtelse.
- 04** Selv om selskabsloven ikke udtrykkeligt kræver datering af fusionsplanen, er datering en de facto gyldighedsbetingelse, fordi Erhvervsstyrelsen ellers ikke kan kontrollere fristerne i [§ 237, stk. 4](#), og [§ 244, stk. 1](#).
- 05** Vurderingsmandserklæringen om kreditorernes stilling kan tidligst dateres samtidig med fusions-/spaltningsplanen – en kreditorerklæring dateret før planen bryder den lovbestemte rækkefølge.

- 06 4-ugers fristen for indsendelse af planen til Erhvervsstyrelsen er indispensabel; hverken lang sagsbehandlingstid hos andre myndigheder eller ferie hos direktøren giver dispensation.
- 07 En fusionsplan er kun et forslag til en aftale og bliver først bindende ved kompetente organers vedtagelse – derfor kan ledelsen i et selskab under stiftelse gyldigt underskrive den.
- 08 Anmelderen indestår efter § 15, stk. 2, for, at registreringen er lovligt foretaget og dokumentationen gyldig; Erhvervsstyrelsens automatiske systemkvittering skaber ingen berettiget forventning.
- 09 Ved tvivl om ejerforholdene til kapitalandelene kan Erhvervsstyrelsen efter § 16, stk. 3, udsætte registreringen af fusionen, indtil domstolene har afklaret generalforsamlingsbeslutningens gyldighed.
- 10 Fravælges vurderingsmandserklæringen om kreditorernes stilling – eller finder vurderingsmændene kreditorerne utilstrækkeligt sikrede – får kreditorerne en anmeldelsesret på 4 uger med adgang til at kræve indfrielse eller betryggende sikkerhed, og tvist herom afgøres af skifteretten.
- 11 Ved spaltning hæfter de øvrige deltagende selskaber solidarisk for forpligtelser, der bestod ved offentliggørelsen, dog højst med den tilførte eller resterende nettoværdi, jf. § 254, stk. 2.
- 12 EU-Domstolen har i C-713/22 (LivaNova) fastslået, at den solidariske hæftelse ved spaltning også omfatter ubestemte passiver – fx miljøskaer – der først konstateres efter spaltningen, når de skyldes adfærd før spaltningen.
- 13 EU-Domstolen har i C-394/18 (I.G.I.) fastslået, at direktivets kreditorbeskyttelse er en minimumsordning, som ikke er til hinder for et nationalt actio pauliana-søgsmål, der gør spaltningen relativt uvirksom over for de pågældende kreditorer.
- 14 Overskrides registreringsfristen i § 251, stk. 2 (fusion) eller § 269, stk. 2 (spaltning), mister beslutningen sin gyldighed, og planen anses for bortfaldet.
- 15 Fusion på tværs af retsformer kræver særskilt hjemmel; grænseoverskridende fusion var før implementeringen af 10. selskabsdirektiv ikke mulig efter dansk ret, og Erhvervsstyrelsen kunne derfor nægte at offentliggøre fusionsplanen.
- 16 Ved grænseoverskridende fusion, spaltning og omdannelse har kapitalejere, der har modsat sig transaktionen, en indløsningsret, og utilfredse kapitalejere kan få kapitalandelenes værdi fastsat af retsudmeldte skønsmande.
- 17 Erhvervsstyrelsen skal ved grænseoverskridende transaktioner udstede attest efter § 289 inden 3 måneder, men skal nægte attesten, hvis transaktionen er etableret med henblik på misbrug, svig eller kriminelle formål.
- 18 Det civilretlige og det skatteretlige fusionsbegreb er sammenfaldende: skattefri fusion forudsætter, at de selskabsretlige fusionsregler faktisk anvendes, og at det indskydende selskab opløses uden likvidation.

Fusionsbegrebet: opløsning uden likvidation og universalsuccession uden kreditorernes samtykke

§ 1

Kernebestemmelsen er [selskabsloven § 236](#), hvorefter et kapitalselskab kan »opløses uden likvidation ved overdragelse af kapitalselskabets aktiver og forpligtelser som helhed til et andet kapitalselskab mod vederlag til de ophørende kapitalselskabers kapitalejere«. Bestemmelsen sonder mellem den **uegentlige fusion** (et eller flere selskaber optages i et bestående selskab) og den **egentlige fusion** (to eller flere selskaber sammensmelter til et nyt). Sidste punktum indeholder den retsvirkning, der bærer hele instituttet: »Overdragelserne kan gennemføres uden kreditorernes samtykke.«

Forarbejderne til den oprindelige selskabslov (L 170, folketingssamlingen 2008-09) understreger, at der med § 236 ikke tilsigtedes nogen ændring i det hidtidige fusionsbegreb, og at definitionen bygger på **3. selskabsdirektiv**:

»Den uegentlige fusion, som er den typiske form for fusion, medfører, at et eller flere selskaber opløses uden likvidation ved at overdrage selskabets aktiver og forpligtelser til et allerede eksisterende selskab. Den egentlige fusion medfører, at de bestående deltagende selskaber overdrager deres aktiver og forpligtelser til et nyt selskab, der opstår som led i fusionen.«

Selve successionsvirkningen indtræder efter [§ 250, stk. 1](#), når fusionen er besluttet i alle deltagende selskaber, kreditorkrav anmeldt efter § 243 er afgjort, og kapitalejerkrav om godtgørelse efter § 249 er afgjort eller sikret. Fra dette tidspunkt anses det ophørende selskab for opløst, og dets rettigheder og forpligtelser for overgået som helhed. Tilsvarende for spaltning i [§ 268, stk. 1](#).

At successionen er reel og ikke blot regnskabsteknisk, illustreres af den processuelle praksis. I

[BS-701/2011-OLR](#) tillod Østre Landsret navneberigtigelse af et sagsøgt selskab, der var ophørt ved fusion:

»Det oprindeligt sagsøgte selskab ... er ved den skete fusion med ... som fortsættende selskab videreført i dette selskab, jf. også aktieselskabslovens § 134 h, stk. 1, og selskabslovens § 250. Uanset, at [selskaberne] ikke har samme CVR-nummer, er der således i realiteten tale om det samme selskab.«

Successionen rækker også til processuelle positioner. I [BS-1439/2025-OLR](#) tiltrådte Østre Landsret, at Molslinjen var succederet i Danske Færger A/S' rettigheder og pligter gennem fusionen, og at en tidligere frifindende dom mod det ophørte selskab derfor havde negativ retskraft over for det fortsættende selskab.

Omvendt er successionen ikke ubegrænset. I [01-47.019](#) var det uafklaret, om en navneforpligtelse efter et retsforlig overgik til det fortsættende selskab ved universalsuccession, og Erhvervsankenævnet henviste spørgsmålet til domstolene.

At universalsuccession kræver klar hjemmel, fremgår af [95-129.362](#), hvor Erhvervs- og Selskabsstyrelsen nægtede fusion mellem en selvejende sparekasse og et sparekasseaktieselskab, fordi en fusion indebærer et tvungent debtorskifte uden kreditorernes samtykke og derfor kræver udtrykkelig lovhjemmel. Ankenævnets flertal (2-1) ophævede afgørelsen med henvisning til tidligere administrativ praksis og til, at »de beskyttelseshensyn, som almindeligvis gør sig gældende ved et tvungent debtorskifte, har ikke samme gyldighed på det foreliggende område, hvor såvel den fortsættende som den ophørende juridiske enhed er undergivet et tilsyn, som skal godkende fusionen«. Mindretallet (formanden) fandt derimod, at spørgsmålet entydigt hørte under lovgivningsmagten.

LOV	Selskabsloven § 249	Selskabsloven § 250, stk. 1	Selskabsloven § 268, stk. 1
PRAKSIS	Landsretten · Tidligere dom om Rønne Havns prissystem havde negativ retskraft i ny sag anlagt af Molslinjen 23.06.2025 Landsretten · Kendelse om navneberigtigelse efter fusion 05.04.2011 Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet: Ingen hjemmel til sletning af selskabsnavn uden dom eller retsforlig mod det konkrete selskab 27.11.2001 Erhvervsankenævnet · Hjemmel til fusion af selvejende sparekasse og sparekasseaktieselskab uden likvidation 17.04.1996		

§ 2 Spaltningsbegrebet: ophørs- og grenspaltning samt den solidariske hæftelse

Spaltning reguleres af [selskabsloven § 254](#). Bestemmelsen dækker flere transaktionstyper i én:

ophørsspaltning, hvor hele det indskydende selskabs aktiver og forpligtelser overdrages til flere selskaber, og **grenspaltning** (delvis spaltning), hvor kun en del overdrages, og hvor det indskydende selskab består.

Modtagende selskaber kan være bestående selskaber, nye selskaber der opstår ved spaltningen, eller en kombination. Ligesom ved fusion kan overdragelserne gennemføres uden kreditorernes samtykke.

Forarbejderne til § 254 forklarer, at reglerne gennemfører **6. selskabsdirektiv 82/891/EØF**, og at direktivets valgmulighed i artikel 25 om at tillade spaltning uden det indskydende selskabs ophør er udnyttet i dansk ret. Ligeledes er direktivets vederlagskrav fraveget efter artikel 24, således at vederlaget til kapitalejerne kan ydes helt i kapitalandele, helt kontant eller i en kombination.

Den centrale kreditorbeskyttelse i spaltningsretten er den subsidiære, solidariske hæftelse i [§ 254, stk. 2](#): bliver en kreditor i et deltagende selskab ikke fyldestgjort, hæfter hvert af de øvrige deltagende selskaber solidarisk for forpligtelser, der bestod ved Erhvervsstyrelsens offentliggørelse – dog højst med et beløb svarende til den tilførte eller resterende nettoværdi i det enkelte selskab. Hertil kommer opsamlingsreglerne i [§ 255, stk. 5 og 6](#): aktiver, der ikke er fordelt ved spaltningsplanen, fordeles proportionalt med nettoaktiverne, mens ufordelte **forpligtelser** udløser solidarisk ansvar for samtlige deltagende selskaber.

Baggrunden er udførligt beskrevet allerede i [Betænkning nr. 1229/1992 om forenkling og fremtidstilpasning af selskabslovene, s. 69](#), hvor panelet foreslog, at spaltningsreglerne skulle udformes i overensstemmelse med fusionsreglerne:

»Universalsuccession kan gennemføres uden kreditorernes tiltrædelse og uden sikkerhedsstillelse, såfremt en eller flere uvildige og sagkyndige vurderingsmænd afgiver en erklæring om, at kreditorerne i det enkelte selskab efter spaltningen må antages at være tilstrækkelig sikrede.«

Betænkningen tilføjede, at kreditorerne herudover burde sikres ved »en subsidiær hæftelse for de ikke-modtagende selskaber begrænset til de tilførte nettoværdier i overensstemmelse med minimumskravet i direktivet«.

En særlig spaltningsteknisk problemstilling er kædetransaktioner. Frem til 2005 var det Erhvervs- og Selskabsstyrelsens praksis, at en spaltning kun kunne ske til bestående selskaber eller til selskaber, der opstod som led i netop den konkrete spaltning. Denne praksis blev underkendt i [04-119.434](#), hvor Erhvervsankenævnet fandt, at hverken loven, forarbejderne eller 6. selskabsdirektiv udelukker, at modtagende selskaber opstår i perioden mellem spaltningsplanens underskrivelse og spaltningens gennemførelse.

Praksisændringen blev efterfølgende kodificeret og videreført i § 254, stk. 3, hvorefter det af spaltningssplanen skal fremgå, hvis et modtagende selskab dannes som led i en anden endnu ikke gennemført spaltning eller fusion, og hvor spaltningen skal gennemføres i umiddelbar forlængelse heraf, jf. § 269. Forarbejderne begrundede dette netop med hensynet til kreditorerne, der ellers ikke ville kunne konstatere forholdet.

Derimod kan det **afgivende** selskab i en spaltning ikke være et selskab, der først opstår som led i en anden endnu ikke gennemført transaktion, og der kan kun være ét afgivende selskab i en spaltning.

LOV

Selskabsloven § 254, stk. 1-3

Selskabsloven § 255, stk. 5, 6

Selskabsloven § 269

PRAKSIS

Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet hjemviser afslag på offentliggørelse af spaltningssplan – 30.06.2005
modtagende selskaber opstod ved parallel spaltning

Hvem beslutter fusionen – generalforsamling, 90 %-fusion, lodret fusion og 5 %-minoriteten

§ 3

Kompetencefordelingen er asymmetrisk. I et **ophørende** selskab træffes beslutningen efter § 246, stk. 1 som udgangspunkt af generalforsamlingen med det flertal, der kræves efter § 106, og med iagttagelse af eventuelle skærpede vedtægtsbestemmelser om opløsning eller fusion.

Herfra gælder to praktisk vigtige undtagelser:

- **90 %-fusionen.** Opløses et selskab uden likvidation ved overdragelse til et selskab, der ejer mindst 90 pct. af selskabskapitalen, kan beslutningen i det ophørende selskab træffes af det centrale ledelsesorgan, jf. § 246, stk. 2. Minoriteten er dog beskyttet: kapitalejere, der ejer 5 pct. af selskabskapitalen, kan skriftligt kræve generalforsamlingsbehandling senest 2 uger efter Erhvervsstyrelsens offentliggørelse af oplysningerne om den påtænkte fusion, jf. § 246, stk. 3. Ledelsen skal da indkalde inden for 2 uger.
- **Den lodrette fusion.** Ejer det fortsættende selskab *samtlig*e kapitalandele i det ophørende selskab, kan beslutningen i det ophørende selskab træffes af det centrale ledelsesorgan, jf. § 252. Kapitlet om opløsning finder ikke anvendelse, og kun et udvalgt sæt af fusionsreglerne finder tilsvarende anvendelse – bl.a. §§ 242-245 om kreditorbeskyttelse og frister.

I det **fortsættende** selskab træffes beslutningen efter § 247, stk. 1 af det centrale ledelsesorgan, medmindre der skal foretages vedtægtsændringer ud over optagelse af et ophørende selskabs navn som binavn. Også her har 5 %-minoriteten en ret til at kræve generalforsamlingsbehandling, jf. § 247, stk. 2.

Den økonomiske minoritetsbeskyttelse ligger i § 249: kapitalejere i det ophørende selskab kan kræve godtgørelse, hvis vederlaget ikke er rimeligt og sagligt begrundet, forudsat at de har taget forbehold på generalforsamlingen. Sag skal anlægges senest 2 uger efter, at fusionen er besluttet i alle selskaberne. Er der taget forbehold, kan fusionen først registreres efter fristens udløb – medmindre vurderingsmændene i deres udtalelse efter § 241 har fundet vederlaget rimeligt og sagligt begrundet. Sammenhængen mellem vederlagskontrollen og retsvirkningernes indtræden fremgår af § 250, stk. 1, nr. 3.

Et tilgrænsende – men selvstændigt – spor er tvister om selve generalforsamlingsbeslutningens gyldighed; se hertil praksisoversigten om **aktionærkonflikt**. Erhvervsstyrelsen tager ikke stilling til sådanne tvister, men kan udsætte registreringen, jf. afsnittet om registreringskontrollen nedenfor.

LOV

Selskabsloven § 246, stk. 1-3

Selskabsloven § 247, stk. 1, 2

Selskabsloven § 249

Selskabsloven § 252

Fusions- og spaltningsplanen: underskrift af samtlige ledelsesmedlemmer

§ 4

Efter [§ 237, stk. 1](#) opretter og underskriver de centrale ledelsesorganer i de bestående deltagende selskaber »i forening« en fusionsplan; tilsvarende for spaltning i [§ 255, stk. 1](#). Deltager der alene anpartsselskaber, kan anpartshaverne i enighed fravælge planen, jf. [§ 237, stk. 2](#) og [§ 255, stk. 2](#) – men fravælges planen, skal beslutningen om gennemførelsen i stedet indeholde de oplysninger, der ellers skulle stå i planen, og beslutningerne skal være **identiske** i samtlige deltagende selskaber, jf. [§ 266, stk. 3 og 4](#). Er de ikke det, anses beslutningen for bortfaldet.

Underskriftskravet håndhæves strengt. I [23/03352](#) manglede den offentliggjorte fusionsplan underskrift fra ét bestyrelsesmedlem i det ene selskab og fra tre ud af seks i det andet. Erhvervsankenævnet stadfæstede registreringsnægtelsen og henviste til forarbejderne, hvorefter det **ikke er tilstrækkeligt at underskrive i henhold til en tegningsregel** – samtlige medlemmer af det centrale ledelsesorgan skal underskrive. Klagerens indsigelse om, at man internt havde en fuldt underskrevet version, var uden betydning: styrelsen kan kun forholde sig til det dokument, der faktisk er uploadet, og anmelderen indestår efter [§ 15, stk. 2](#) for dokumentationens gyldighed.

Samme resultat i [2016-13999](#), hvor fusionsplanen i det ene selskab kun var underskrevet af ét ud af fire bestyrelsesmedlemmer – og hvor planen i øvrigt slet ikke var blevet uploadet, fordi revisoren ved en fejl havde vedhæftet kreditorerklæringen to gange. Nævnet afviste synspunktet om berettigede forventninger skabt af styrelsens automatiske CVR-meddelelse om, at planen var modtaget:

»Fusionsplanen skal i henhold til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens administrative praksis underskrives af samtlige medlemmer af bestyrelsen eller det tilsvarende centrale ledelsesorgan. Det er ikke tilstrækkeligt, at planen underskrives i henhold til selskabets tegningsregel.«

Et vigtigt fortolkningsbidrag om planens retlige karakter kom i [01-165.985](#), hvor styrelsen havde nægtet at offentliggøre en fusionsplan, fordi det ene selskab endnu ikke var registreret og dermed savnede retsevne. Erhvervsankenævnet ophævede afgørelsen:

»En fusionsplan er således et forslag til en aftale, der først bliver bindende, når og hvis de fusionerende selskabers respektive kompetente organer vedtager aftalen.«

Da selskaberne hverken erhverver rettigheder eller påtager sig forpligtelser ved selve underskrivelsen, var reglen om manglende retsevne ikke til hinder for underskriften. Samme betragtning blev senere lagt til grund i forarbejderne til aktieselskabslovens § 136 a og gengivet i [04-119.434](#).

LOV

Selskabsloven § 15, stk. 2

Selskabsloven § 237, stk. 1, 2

Selskabsloven § 255, stk. 1, 2

Selskabsloven § 266, stk. 3, 4

PRAKSIS

Erhvervsankenævnet · Afvisning af fusionsregistrering grundet manglende underskrifter på fusionsplanen

08.09.2023

Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på registrering af fusion grundet manglende fusionsplan og mangelfulde underskrifter

11.05.2017

Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet hjemviser afslag på offentliggørelse af spaltningssplan – 30.06.2005
modtagende selskaber opstod ved parallel spaltning

Erhvervsankenævnet · Direktion for selskab under stiftelse kunne gyldigt underskrive fusionsplan – 21.01.2002
Erhvervsankenævnet ophæver styrelsens afslag

Datering af planen – en ulovbestemt, men reelt ufravigelig gyldighedsbetingelse

§ 5

Selskabsloven kræver ikke udtrykkeligt, at fusionsplanen dateres. Alligevel er datering i praksis en betingelse for registrering, fordi to selvstændige frister knytter sig til underskrivelsestidspunktet:

Frist	Hjemmel	Retsvirkning ved overskridelse
Planen skal være underskrevet senest ved udløbet af det regnskabsår, hvori det regnskabsmæssige virkningstidspunkt indgår	§ 237, stk. 4 / § 255, stk. 4	Modtagelsen kan ikke offentliggøres, og fusionen/spaltningen kan ikke vedtages
Erhvervsstyrelsen skal have modtaget planen senest 4 uger efter underskrivelsen	§ 244, stk. 1 / § 262, stk. 1	Samme – modtagelsen kan ikke offentliggøres, og transaktionen kan ikke vedtages

Denne sammenhæng var afgørende i [22/14107](#). Fusionsplanen var udateret, mens den vedlagte kreditorerklæring var dateret 14. december 2020. Erhvervsstyrelsen nægtede registrering efter [§ 15, stk. 1](#), fordi fristoverholdelsen ikke kunne kontrolleres. Klageren fremlagde en mailstreng, der dokumenterede, at underskriftsprocessen var afsluttet 16. december 2020, og gjorde gældende, at styrelsen i stedet burde have anvendt [§ 16, stk. 3](#) til at afklare tvivlen.

Erhvervsankenævnet stadfæstede. Nævnet lagde vægt på, at fusionsplanen er et **bindende dokument**, der offentliggøres efter [§ 244, stk. 5](#), og som fusionen skal gennemføres i overensstemmelse med efter [§ 245, stk. 6](#). Derfor kan planen ikke rettes eller berigtiges efter offentliggørelsen, og efterfølgende fremlagt dokumentation kan ikke træde i stedet for en dato i selve dokumentet.

Nævnet tiltrådte samtidig styrelsens praksis om **rækkefølgen** mellem planen og kreditorerklæringen, jf. lovens forarbejder:

»Vurderingsmandserklæringen om kreditorernes stilling tidligst kan være udarbejdet samtidigt med udarbejdelse af en fusionsplan eller kapitalejernes beslutning om at fravælge udarbejdelse af en fusionsplan.«

En kreditorerklæring dateret *før* fusionsplanen er altså i sig selv en registreringshindring – og når planen er udateret, kan rækkefølgen ikke konstateres, hvilket fører til samme resultat.

En beslægtet, absolut frist gælder vurderingsberetningen om apportindskud: efter [§ 240, stk. 4](#) må beretningen ikke være udarbejdet mere end 3 måneder før fusionens vedtagelse, og »[o]verskrides fristen, kan fusionen ikke gyldigt vedtages«. Tilsvarende må en mellembalance efter [§ 239, stk. 3](#) ikke have en opgørelsesdato mere end 3 måneder forud for underskrivelsen af planen.

LOV

[Selskabsloven § 237, stk. 4](#)[Selskabsloven § 239, stk. 3](#)[Selskabsloven § 240, stk. 4](#)[Selskabsloven § 244, stk. 1, 5](#)[Selskabsloven § 245, stk. 6](#)

PRAKSIS

Erhvervsankenævnet · Afslag på registrering af fusion grundet manglende datering af fusionsplan

13.02.2023

§ 6 Dokumentpakken og fravalgsmulighederne – hvad skal (og hvad kan undlades) udarbejdes

Ud over planen består fusionsdokumentationen af fire dokumenttyper, der alle kan fravælges i enighed:

- **Fusionsredegørelse, § 238:** en skriftlig redegørelse, der forklarer og begrundes fusionen, herunder fastsættelsen af vederlaget. Kan fravælges af kapitalejerne i enighed, jf. stk. 2.
- **Mellembalance, § 239:** kræves, hvis planen underskrives mere end 6 måneder efter udløbet af det seneste regnskabsår. Kan fravælges i enighed, jf. stk. 4, og finder ikke anvendelse for børsnoterede selskaber med offentliggjort revideret halvårsregnskab, jf. stk. 5.
- **Vurderingsberetning om apportindskud, § 240:** kræves ved kapitalforhøjelse i et fortsættende aktieselskab eller ved dannelse af et nyt aktieselskab, men kan undlades, hvis der i stedet udarbejdes en vurderingsmandsudtalelse efter § 241 eller en kreditorerklæring efter § 242.
- **Vurderingsmandsudtalelse om planen og vederlaget, § 241:** skal indeholde erklæring om, hvorvidt vederlaget er »rimeligt og sagligt begrundet«, angive de anvendte værdiansættelsesmetoder og de værdier, de hver især fører til. Kan fravælges i enighed, jf. stk. 1, 3. pkt.

De dokumenter, der faktisk er udarbejdet, skal efter § 245, stk. 7 stilles til rådighed for kapitalejerne senest 4 uger før beslutningen – medmindre kapitalejerne i enighed beslutter andet – og skal på anmodning udleveres vederlagsfrit, jf. stk. 8. Fravælges alle dokumenter, gælder oplysningspligten på generalforsamlingen om væsentlige begivenheder indtruffet siden planens underskrivelse fortsat, jf. § 266, stk. 1 for spaltningens vedkommende.

Hvilke dokumenter der skal vedlægges anmeldelsen, er udmøntet administrativt. Efter anmeldelsesbekendtgørelsen § 29 skal anmeldelsen af fusionens gennemførelse vedlægges protokoludskrift og daterede vedtægter samt – medmindre dokumenterne ikke skal udarbejdes eller allerede er indsendt sammen med planen – fusionsredegørelse, mellembalance, vurderingsberetning, vurderingsmandsudtalelse og vurderingsmandserklæring om kreditorernes stilling. For grænseoverskridende fusion gælder de særskilte krav i § 30 og § 31.

Det var netop den udvidede fravalgsadgang, der var et hovedformål med selskabsloven af 2009. Forarbejderne til § 271 fremhæver, at spaltningdirektivets valgmuligheder – som Danmark hidtil ikke havde udnyttet – nu skulle udnyttes »således at der bliver størst mulig fleksibilitet«, med den konsekvens, at der på visse punkter opstår større forskel mellem fusions- og spaltningsreglerne.

LOV

Selskabsloven § 238

Selskabsloven § 239

Selskabsloven § 240

Selskabsloven § 241

Selskabsloven § 245, stk. 7, 8

§ 7 Vurderingsmandserklæringen om kreditorernes stilling og kreditorernes anmeldelsesret

Kreditorbeskyttelsen hviler på et enkelt bytteforhold: enten erklærer uvildige vurderingsmænd, at kreditorerne er tilstrækkeligt sikrede efter transaktionen – eller også får kreditorerne en individuel anmeldelsesret.

Efter [§ 242](#) (fusion), [§ 260](#) (spaltning), [§ 277](#) (grænseoverskridende fusion) og [§ 297](#) (grænseoverskridende spaltning) skal vurderingsmændene afgive erklæring om, hvorvidt kreditorerne i det enkelte selskab »må antages at være tilstrækkeligt sikrede efter fusionen i forhold til selskabets nuværende situation«. Kapitalejerne kan i enighed fravælge erklæringen – men fravalget udløser automatisk kreditorbeskyttelsen.

Efter [§ 243, stk. 1](#) og [§ 261, stk. 1](#) kan kreditorer, hvis fordringer er stiftet forud for Erhvervsstyrelsens offentliggørelse, anmelde deres fordringer senest 4 uger efter offentliggørelsen – men **kun** hvis vurderingsmændene har fundet kreditorerne utilstrækkeligt sikrede, eller hvis erklæringen er fravalgt. Fordringer, for hvilke der allerede er stillet betryggende sikkerhed, kan ikke anmeldes.

Retsvirkningerne er:

- Anmeldte **forfaldne** fordringer kan forlanges indfriet, [§ 243, stk. 2](#).
- For anmeldte **uforfaldne** fordringer kan forlanges betryggende sikkerhed, samme sted.
- Sikkerhedsstillelse er ikke fornøden, hvis indfrielsen er sikret ved en lovbestemt ordning, [§ 243, stk. 3](#).
- Er der uenighed om, hvorvidt der skal stilles sikkerhed, eller om en tilbudt sikkerhed er tilstrækkelig, kan **begge parter** indbringe sagen for **skifteretten** på selskabets hjemsted senest 2 uger efter anmeldelsen, [§ 243, stk. 4](#).
- Retten til at forlange sikkerhed kan ikke fraskrives med bindende virkning i det underliggende aftaleforhold, [§ 243, stk. 5](#).

Afgørelsen af kreditorkravene er en **betingelse for retsvirkningernes indtræden**: fusionen anses først for gennemført, når kreditorernes krav anmeldt efter [§ 243](#) er afgjort, jf. [§ 250, stk. 1, nr. 2](#), og tilsvarende for spaltning i [§ 268, stk. 1, nr. 2](#).

Modellen har lange historiske rødder. Allerede [Betænkning nr. 1071/1986 om lovgivning om andelsselskaber](#), s. 125 beskrev, hvordan revisorerklæringen om kreditorernes fyldestgørelsesmuligheder skulle udløse bekendtgørelse af kreditorernes rettigheder, og s. 81 gengiver et udkast med præcis den skifteretskompetence, der stadig findes i [§ 243, stk. 4](#). Modellen anvendes fortsat som forbillede uden for kapital-selskabsretten; se [Betænkning nr. 1586/2025 om revision af fondsloven](#), s. 302, hvor udvalget foreslår en vurderingsmandserklæring om kreditorernes stilling efter erhvervsfondslovens forbillede, netop fordi fusion foreslås gennemført ved universalsuccession.

For **grænseoverskridende** transaktioner er fristen for at gå til skifteretten forlænget: efter [§ 278, stk. 4](#) og [§ 298, stk. 4](#) kan sagen indbringes senest 3 måneder efter offentliggørelsen af planen. Ændringen blev gennemført ved [lov nr. 243 af 7. marts 2023](#), og forarbejderne begrundes den med selskabsdirektivets artikel 126 b, stk. 1, 2. afsnit, som tilføjet ved mobilitetsdirektivet.

LOV

[Selskabsloven § 242](#)
[Selskabsloven § 243, stk. 1-5](#)
[Selskabsloven § 260](#)
[Selskabsloven § 261, stk. 1-5](#)
[Selskabsloven § 278, stk. 4](#)
[Selskabsloven § 298, stk. 4](#)

§ 8 Fristregimet: 4 ugers indsendelse, 4 ugers karens og registreringsfristens præklusive virkning

Fusions- og spaltningssprocessen er bygget op om tre på hinanden følgende frister, der alle er ufravigelige:

1. Indsendelsesfristen. Erhvervsstyrelsen skal have modtaget en kopi af planen senest 4 uger efter underskrivelsen, jf. § 244, stk. 1 og § 262, stk. 1. Overskrides fristen, kan modtagelsen ikke offentliggøres, og transaktionen dermed ikke vedtages. Er planen fravalgt, skal fravalget meddeles styrelsen med angivelse af navne og cvr-numre, jf. stk. 2.

Fristens indispensable karakter blev fastslået i 03-187.242. Spaltplingsplanen var underskrevet 25. juni 2003 og skulle været modtaget senest 23. juli, men kom først frem 5. august – 13 dage for sent. Årsagen var dels en fem måneder lang sagsbehandlingstid hos Told- og Skattestyrelsen om tilladelse til skattefri spaltning, dels at direktøren var på ferie, da dokumenterne skulle underskrives. Hverken det ene eller det andet kunne begrunde dispensation; Erhvervsankenævnet stadfæstede afslaget, og styrelsen præciserede, at fristen er »indispensabel – dvs. ufravigelig – uanset årsagen til forsinkelsen«.

2. Karensfristen. Beslutning om gennemførelse må tidligst træffes 4 uger efter Erhvervsstyrelsens offentliggørelse af modtagelsen, jf. § 245, stk. 1. Er offentliggørelsen af planen og af kreditorerklæringen sket hver for sig, regnes fristen fra det seneste tidspunkt. To lempelser gælder for rene anpartsselskabsfusioner: efter § 245, stk. 2 kan anpartshaverne i enighed fravige karensfristen, hvis vurderingsmændene har fundet kreditorerne tilstrækkeligt sikrede, og efter § 245, stk. 3 er der slet ikke krav om forudgående offentliggørelse, hvis fusionsplanen er fravalgt og der foreligger en positiv kreditorerklæring. Disse fravalgsmuligheder for anpartsselskaber blev senest justeret i forbindelse med lovgivningen om iværksætterselskaber m.v.

I 2016-13999 blev sammenhængen udnyttet analytisk: da der deltog et aktieselskab, fulgte det modsætningsvist af § 237, stk. 2, at fusionen kun kunne gennemføres på grundlag af en offentliggjort fusionsplan, og da planen aldrig var korrekt offentliggjort, kunne karensfristen i § 245, stk. 1, ikke være iagttaget – beslutningen var derfor truffet i strid med loven.

3. Registreringsfristen. Den vedtagne fusion skal registreres eller anmeldes senest 2 uger efter, at den er besluttet i alle selskaberne, jf. § 251, stk. 1, og under alle omstændigheder senest ved udløbet af indsendelsesfristen for årsrapporten for den periode, hvori det regnskabsmæssige virkningstidspunkt indgår – dog senest 1 år efter offentliggørelsen af planen, jf. § 251, stk. 2. Overskrides en af disse to frister, **mister beslutningen sin gyldighed**, og planen anses for bortfaldet. Samme regel for spaltning i § 269, stk. 2 og for grænseoverskridende fusion i § 288, stk. 2.

At en påtænkt fusion i øvrigt ikke suspenderer selskabets almindelige forpligtelser, illustreres af 2011-0026122, hvor ledelsen i en erhvervsdrivende fond blev pålagt afgift for en for sent indsendt årsrapport. Erhvervsankenævnet fastslog, at der ikke er hjemmel til at fritage for årsrapporten eller udskyde indsendelsesfristen som følge af forgæves forsøg på at gennemføre en fusion – netop fordi anmeldelsen af fusionen skal være modtaget senest ved udløbet af indsendelsesfristen for det relevante regnskabsår.

LOV

Selskabsloven § 244, stk. 1, 2

Selskabsloven § 245, stk. 1-3

Selskabsloven § 251, stk. 1, 2

Selskabsloven § 262, stk. 1

Selskabsloven § 269, stk. 2

PRAKSIS

Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på registrering af fusion grundet manglende fusionsplan og mangelfulde underskrifter 11.05.2017

Erhvervsankenævnet · Afgift for for sent indsendt årsrapport fastholdt trods forventning om fusion 21.05.2012

Erhvervsankenævnet · Overskridelse af 4-ugers frist for indsendelse af spaltplingsplan – Erhvervsankenævnet stadfæster afslag 09.12.2003

Erhvervsstyrelsens registreringskontrol efter § 15 – og grænserne for berigtigelse

Hele formalitetsregimet håndhæves gennem [§ 15, stk. 1](#): »Registrering må ikke finde sted, hvis det forhold, der ønskes registreret, ikke opfylder bestemmelser i denne lov ... Registrering må heller ikke finde sted, hvis den beslutning, der lægges til grund for registreringen, ikke er blevet til i overensstemmelse med de forskrifter, som er fastsat i loven«. Bestemmelsen gælder efter stk. 3 tilsvarende for dokumenter, der offentliggøres i eller indsendes til styrelsens it-system.

Ansvarsfordelingen er entydig. Efter [§ 15, stk. 2](#) indestår anmelderen for, at registreringen er lovligt foretaget, at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen er gyldig. Dette blev afgørende i både [23/03352](#) og [2016-13999](#): styrelsens automatiske offentliggørelse af, at planen var modtaget, gengiver blot anmelderens egne angivelser og kan ikke skabe en berettiget forventning om, at dokumentationen er i orden. Klagerens argumenter om betydelige administrative og skattemæssige konsekvenser – herunder behovet for at udarbejde en særskilt revideret årsrapport og allerede bekræftet ophør af sambeskatning – kunne ikke føre til et andet resultat.

Styrelsen har derimod en udsættelsesbeføjelse, når **civilretlige tvister** blokerer for kontrollen. Efter [§ 16, stk. 3](#) kan styrelsen bestemme, at registrering ikke kan finde sted, før der er skabt klarhed. I [2016-1639](#) var en fusion først nedstemt, hvorefter bestyrelsen erklærede den modsatstemmende aktionær for at have misligholdt en aktionæroverenskomst, registrerede hans aktier som overdraget og indkaldte til en ny generalforsamling uden ham – hvor fusionen blev vedtaget. Erhvervsankenævnet stadfæstede registreringsnægtelsen: der forelå en sådan væsentlig tvivl om adkomstforholdene, at afklaring måtte ske ved domstolene, og styrelsen var berettiget til at afvente den verserende retssag om generalforsamlingens gyldighed.

Registreringsnægtelse kan også bero på selve beslutningsprocessens lovlighed. I [2015-7018](#) blev registrering nægtet efter § 15, stk. 1, fordi en generalforsamling, som ledelsen havde aflyst, ikke kunne gennemføres af de delegerede på egen hånd.

Skeler man til **efterfølgende berigtigelse**, er praksis restriktiv. Efter [§ 20](#) henhører spørgsmål om udslettelse eller ændring af en registrering som hovedregel under domstolene. Administrativ rettelse er forbeholdt utilsigtet fejlskrift fra anmelderens side, åbenbare sagsbehandlerfejl og åbenbare nulliteter. I [2014-0036519](#) ønskede et selskab fire år efter en fusion at få ændret vedtægterne med tilbagevirkende kraft, fordi visse særlige anpartshaverrettigheder efter det oplyste utilsigtet var faldet bort. Ankenævnet afviste:

»Ankenævnet finder på denne baggrund, at der ikke foreligger en utilsigtet fejlskrift fra anmelders side i forbindelse med den foretagne registrering i 2010. Herefter, og da der heller ikke i øvrigt er anført omstændigheder, der kan danne grundlag for at ophæve den skete registrering administrativt, tiltræder ankenævnet, at spørgsmålet om registrerings sletning henhører under domstolene, jf. selskabslovens § 20.«

Afgørende var, at både fusionsplanens punkt 10 og generalforsamlingsprotokollatet entydigt angav, at vedtægterne ikke skulle ændres. Praksis illustrerer, at den offentliggjorte plan bliver det bindende referencepunkt for hele transaktionen – jf. også [§ 245, stk. 6](#), hvorefter forslaget anses for bortfaldet, hvis fusionen ikke vedtages i overensstemmelse med den offentliggjorte plan.

En særlig efterreguleringsproblematik ses i [24-12149](#), hvor Erhvervsankenævnet med stemmerne 2-1 ophævede en gebyropkrævning for en revisionsvirksomhed, der var fusioneret ind i en anden, og hvor de samme 21 revisorer dermed ville blive opkrævet gebyr to gange.

LOV

Selskabsloven § 15, stk. 1-3

Selskabsloven § 16, stk. 3

Selskabsloven § 20

Selskabsloven § 245, stk. 6

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet ophæver gebyropkrævning for inaktiv revisionsvirksomhed efter fusion	05.12.2025
	Erhvervsankenævnet · Afvisning af fusionsregistrering grundet manglende underskrifter på fusionsplanen	08.09.2023
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på registrering af fusion grundet manglende fusionsplan og mangelfulde underskrifter	11.05.2017
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets stadfæstelse af registreringsnægtelse af fusion grundet tvivl om aktieejerskab	26.04.2017
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af registreringsnægtelse: Generalforsamling i forsikringsselskab under likvidation ikke lovligt indkaldt efter ledelsens aflysning	16.11.2015
	Erhvervsankenævnet · Afslag på administrativ ændring af selskabsvedtægter efter fusion grundet manglende bevis for åbenbar fejlskrift	28.07.2014

EU-retten: minimumsharmonisering, actio pauliana og solidarisk

§ 10 hæftelse for ubestemte passiver

De danske regler gennemfører **3. selskabsdirektiv** om fusion og **6. selskabsdirektiv 82/891/EØF** om spaltning, i dag kodificeret i [selskabsdirektivet \(EU\) 2017/1132](#) og ændret ved [mobilitetsdirektivet \(EU\) 2019/2121](#). Forarbejderne til [§ 236](#) fremhæver, at direktivet »tilsigter at samordne medlemsstaternes lovgivning for at sikre især aktionærer og kreditorer«.

To domme fra EU-Domstolen har afgørende betydning for rækkevidden af den nationale kreditorbeskyttelse.

Minimumsharmonisering og actio pauliana. I [C-394/18](#) (I.G.I.) havde et italiensk selskab ved en spaltning overført næsten hele formuen til et nystiftet selskab. Kreditorer, der ikke havde benyttet den nationale indsigelsesadgang før spaltningen, anlagde efterfølgende et omstødelsessøgsmål. Domstolen fastslog, at 6. direktivs artikel 12 kun opstiller en minimumsordning:

»Anvendelsen af udtrykket »i det mindste« i sjette direktivs artikel 12, stk. 2, angiver, at denne artikel fastsætter en minimumsordning med henblik på sikring af de rettigheder, som tilkommer kreditorer i det spaltede selskab ... Følgelig er dette stykke ikke til hinder for, at medlemsstaterne fastsætter supplerende instrumenter til sikring af disse kreditorers rettigheder.«

Domstolen fastslog samtidig, at direktivets ugyldighedsregel i artikel 19 kun omfatter søgsmål, der får spaltningen til at bortfalde med virkning erga omnes – ikke søgsmål, der blot gør spaltningen **relativt uvirksom** over for de sagsøgende kreditorer.

Ubestemte passiver. I [C-713/22](#) (LivaNova) havde SNIA SpA i 2003 udskilt sin biomedicinske sektor til et nyt selskab, mens omfattende miljøforurening fra kemikalievirksomheden først blev kortlagt og opgjort mange år senere. Store Afdeling fastslog:

»Artikel 3, stk. 3, litra b), i Rådets sjette direktiv 82/891/EØF ... skal fortolkes således, at den regel om solidarisk ansvar for de modtagende selskaber, som er fastsat i denne bestemmelse, ikke alene finder anvendelse på fastlagte dele af passiverne, der ikke er blevet tildelt ved en spaltningssplan, men ligeledes på passiver af ubestemt karakter, såsom

saneringsomkostninger og miljøskader, der er blevet konstateret, vurderet eller konsolideret efter den pågældende spaltning, forudsat at de skyldes det spaltede selskabs adfærd forud for spaltningen.»

Domstolen lagde vægt på, at en modsat fortolkning ville gøre spaltningen til »et middel for en virksomhed til at unddrage sig konsekvenserne af de overtrædelser, som den har begået«, og at medlemsstaternes adgang til at begrænse hæftelsen til de tildelte nettoaktiver – en adgang, Danmark har udnyttet i § 254, stk. 2 – er tilstrækkelig beskyttelse af de modtagende selskaber.

For dansk ret betyder de to domme, at [§ 254, stk. 2](#) og [§ 255, stk. 6](#) skal læses bredt om passivbegrebet, og at kreditorer ikke er henvist til det selskabsretlige spor alene – almindelige omstødelses- og erstatningsretlige retsmidler kan supplere. Herom se også praksisoversigten om [bestyrelsesansvar](#).

LOV	Selskabsloven § 236	Selskabsloven § 254, stk. 2	Selskabsloven § 255, stk. 6	
PRAKSIS	EU-Domstolen · Solidarisk ansvar for miljøska- der og saneringsomkostninger ved spaltning af aktieselskaber			29.07.2024
	EU-Domstolen · Kreditorbeskyttelse ved selskabsspaltning: Forenelighed mellem EU-rettens beskyttelsesordninger og nationale omstødelsessøgsmål (actio pauliana)			30.01.2020

Grænseoverskridende fusion, spaltning og omdannelse – fra Sevic og Polbud til mobilitetsdirektivet

Før gennemførelsen af direktivet om grænseoverskridende fusioner var retstilstanden klar og restriktiv. I [00-176.261](#) ønskede et dansk ApS at fusionere med sit engelske moderselskab på Jersey for at forenkle holdingstrukturen. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen nægtede at offentliggøre fusionsplanen:

»Da fusion i medfør af anpartsselskabsloven alene kan ske mellem selskaber registreret i Danmark, kan fusionsplanen ikke offentliggøres.«

Erhvervsankenævnet tiltrådte og lagde vægt på, at en iagttagelse af de danske fusionsregler ikke ville medføre, at det udenlandske selskab ophørte – det beror på registreringsstedets regler. Da EU's direktiv om grænseoverskridende fusioner endnu ikke var vedtaget, kunne fusionen ikke gennemføres.

Retstilstanden vendte med EU-Domstolens dom i **Sevic Systems (C-411/03)**, som forarbejderne til § 271 refererer:

»EF-domstolen har i sin afgørelse i den såkaldte Sevic-sag ... fastslået, at det er i strid med etableringsfriheden generelt at nægte grænseoverskridende fusioner, når tilsvarende fusioner er tilladt mellem nationale selskaber. Domstolens argumentation fører til, at det på tilsvarende vis er i strid med etableringsfriheden generelt at nægte grænseoverskridende spaltninger.«

I **C-106/16** (Polbud) gik Store Afdeling videre og fastslog, at etableringsfriheden efter **artikel 49 TEUF** og **artikel 54 TEUF** finder anvendelse, selv når kun det vedtægtsmæssige – og ikke det faktiske – hovedsæde flyttes, og at et generelt krav om tvungen likvidation som betingelse for grænseoverskridende omdannelse er uforholdsmæssigt og udgør en ulovlig generel formodning om misbrug.

Gældende dansk ret findes i selskabslovens kapitel 16. Efter § 271, stk. 1 kan danske kapitalselskaber deltage i grænseoverskridende fusioner med tilsvarende selskaber under EU/EØS-landes lovgivning, og fusionen kan gennemføres uden kreditorernes samtykke. Efter § 318 a, stk. 1 kan et kapitalselskab omdanne sin retlige form

til en af de retlige former i et andet EU/EØS-land, der er opført i bilag II til selskabsdirektivet. Reglerne finder ikke anvendelse på selskaber under finansielle afviklings- og kriseforebyggelsesordninger, jf. § 271, stk. 3 og § 318 a, stk. 2.

Mobilitetsdirektivet blev gennemført ved lov nr. 243 af 7. marts 2023, som bl.a.:

- indsatte tilbud om **indløsning** og oplysning om **beskyttelsesforanstaltninger tilbudt kreditorer** som obligatoriske punkter i fusions- og spaltningssplanen, jf. § 272, stk. 1, nr. 13-14 og § 292, stk. 1, nr. 10-11,
- indførte en pligt for det centrale ledelsesorgan til at afgive erklæring om **medarbejderinformation og -høring**, jf. § 279 a og § 299 a,
- ophævede det tidligere kapitel 16 a om grænseoverskridende flytning af hjemsted og samlede reglerne om **grænseoverskridende omdannelse** i §§ 318 a-318 q, og
- forlængede kreditorernes frist for at gå til skifteretten til 3 måneder efter offentliggørelsen af planen.

Kapitalejerbeskyttelsen er central. Efter § 286, stk. 1 (fusion) og § 306, stk. 1 (spaltning) kan kapitalejere, der på generalforsamlingen har modsat sig transaktionen, kræve deres kapitalandele indløst til det beløb, der er tilbudt i planen; kravet skal fremsættes skriftligt senest 4 uger efter generalforsamlingen. Bestrider kapitalejeren, at beløbet svarer til kapitalandelenes værdi, kan han inden samme frist kræve, at **skønsmænd udmeldt af retten** fastsætter beløbet, jf. stk. 3. Omkostningerne bæres som udgangspunkt af den, der ønsker vurderingen, men kan pålægges selskabet, hvis skønsmændenes vurdering afviger væsentligt fra selskabets og helt eller overvejende lægges til grund. Der skal være stillet betryggende sikkerhed for værdien, og skønsmændene afgør, om sikkerheden er betryggende, jf. stk. 4. Retssager herom afgøres efter dansk ret og kan anlægges ved danske domstole, selv efter at transaktionen har fået virkning, jf. stk. 5.

Erhvervsstyrelsens attest er nøglen til gennemførelsen. Efter § 289, stk. 1 skal styrelsen senest 3 måneder efter anmeldelsen påse, at alle handlinger og formaliteter er afsluttet, og – hvis det er tilfældet – udstede attest til den udenlandske registreringsmyndighed. Attest udstedes dog **ikke**, hvis styrelsen vurderer, at transaktionen er etableret »med henblik på misbrug eller svigagtige formål, der fører til eller tilsigter at føre til unddragelse eller omgåelse af EU-retten eller national ret, eller med kriminelle formål«, jf. § 289, stk. 3. Fristen kan forlænges med op til 3 måneder, hvis yderligere kontrol er nødvendig, jf. stk. 4. Virkningstidspunktet bestemmes af retsreglerne i det fortsættende selskabs land, jf. stk. 8.

Medarbejdernes medbestemmelse reguleres af §§ 311-317. Efter § 311, stk. 1 finder de almindelige danske regler i § 140 anvendelse, når det fortsættende selskab skal høre under dansk ret – medmindre dette ikke ville sikre mindst samme medbestemmelsesniveau som i de fusionerende selskaber, ikke ville give medarbejdere i andre medlemsstater samme rettigheder, eller mindst ét af selskaberne i de forudgående 6 måneder havde et gennemsnitligt medarbejderantal svarende til fire femtedele af den nationale tærskel. I de tilfælde iværksættes forhandlingsproceduren i §§ 312-316.

Endelig kan det nævnes, at Erhvervsstyrelsen i et lovudkast sendt i høring i juli 2026 har foreslået, at selskaber, der er under kontrol vedrørende faktisk ledelse eller reelle ejere, ikke skal kunne indgå i fusion, grænseoverskridende fusion, spaltning eller grænseoverskridende spaltning; se [høringen om styrket kontrol med bagmænd og rådgivere i selskaber](#). Forslaget er på tidspunktet for denne oversigt ikke konsolideret i selskabsloven.

LOV

Selskabsloven § 271, stk. 1, 3

Selskabsloven § 286, stk. 1-5

Selskabsloven § 289, stk. 1-8

Selskabsloven § 306, stk. 1-5

Selskabsloven § 311, stk. 1

—

[Selskabsloven § 318a, stk. 1, 2](#)

PRAKSIS	EU-Domstolen · Grænseoverskridende omdannelse af selskab: Forbud mod tvungen likvidation ved flytning af vedtægtsmæssigt hjemsted (Polbud)	24.10.2017
	Erhvervsankenævnet · Grænseoverskridende fusion mellem dansk ApS og engelsk selskab på Jersey kunne ikke offentliggøres efter anpartsselskabsloven	04.04.2001

Den civilretlige gennemførelse som forudsætning for det skattefri regime

Selv om det skattemæssige successionsregime hører under praksisoversigten om [skattefri-omstrukturering](#), er den selskabsretlige gennemførelse en **forudsætning** for skattefriheden, og skattepraksis leverer derfor et vigtigt spejl på de selskabsretlige krav.

Det principielle udgangspunkt blev fastslået i [17-0990776](#). Et selskab ønskede at overføre alle aktiver og passiver til et nystiftet dansk selskab og lade det indskydende selskab slette, **uden** at anvende de selskabsretlige fusionsregler, idet kreditorerne frivilligt ville acceptere debtorskiftet. Landsskatteretten stadfæstede afslaget:

- Det civilretlige og det skatteretlige fusionsbegreb er sammenfaldende.
- Det er et ubetinget krav, at omstruktureringen ikke indebærer en selskabsretlig likvidation af det indskydende selskab.
- Da de selskabsretlige fusionsregler ikke ønskedes anvendt, kunne fusionen ikke gennemføres skattefrit.

Også tidsakserne er koblet sammen. I [SKM2006.498.SR](#) beskrev Skatterådet den selskabsretlige proces præcist som den styrende: spaltplingsplanen skulle indsendes til offentliggørelse primo juli, hvorefter der fulgte en obligatorisk 4-ugers offentliggørelsesperiode, før spaltningen kunne vedtages ultimo august. Selskabet gjorde forgæves gældende, at 4-ugers perioden blot var et »formkrav«, der kunne ses bort fra ved fastlæggelsen af den skattemæssige spaltplingsdato. Tilsvarende i [SKM2008.858.SR](#), hvor spaltplingsbalancen var pr. 1. oktober 2007, men vedtagelsen først 1. maj 2008, og hvor den selskabsretlige og den skattemæssige dato derfor faldt fra hinanden. I [SKM2006.551.SR](#) afviste Skatterådet udtrykkeligt at besvare spørgsmålet om den regnskabsmæssige åbningsbalance, fordi rådet ikke har kompetence til at afgive bindende svar om regnskabs- og selskabslovgivning – en illustration af, at de to spor holdes adskilt.

For grænseoverskridende transaktioner viser [12-0206293](#), hvordan fusionen blev vedtaget 20. august 2008 med regnskabsmæssig virkning pr. 1. februar 2008, og hvordan den skattemæssige fusionsdato ikke desto mindre blev fastsat til vedtagelsesdatoen. I [10-002734](#) lagde Landsskatteretten udtrykkeligt til grund, at »[s]amtlig selskabsretlige regler for fusionen er opfyldt«, som betingelse for at bekræfte den skattefri behandling.

At de skatteretlige værnsregler kan slå tilbage på en i øvrigt korrekt gennemført selskabsretlig transaktion, viser [BS-48218/2025-HJR](#), hvor Højesteret stadfæstede tilbagekaldelsen af en tilladelse til skattefri aktieombytning og ophørsspaltning, fordi skatteundgåelse var hovedformålet – den selskabsretlige spaltning bestod, men det skattemæssige successionsregime bortfaldt.

Endelig skal det bemærkes, at fusions- og spaltplingsstrukturer ofte anvendes i akquisitionssammenhæng, hvor forbuddet mod selvfinansiering sætter selvstændige grænser. I [P-6-14](#), [P-7-14](#), [P-18-14](#) og [P-19-14](#) fandt Sø- og Handelsrettens skifteret, at købesummen for to ejendomsselskaber reelt var berigtiget med målselskabernes

egne midler, og pålagde sælger og dennes ledelse at anerkende krav på over 226 mio. kr. Det spor behandles selvstændigt i praksisoversigten om [selvfinansiering](#).

LOV	Fusionsskatteloven § 1, stk. 3	Selskabsloven § 236	Selskabsloven § 245, stk. 1
PRAKSIS	Højesteret · Højesteret: Tilbagekaldelse af skattefri aktieombytning og ophørsspaltning – skatteundgåelse som hovedformål og den 6-årige genoptagelsesfrist 16.06.2026 Sø- og Handelsretten · Dom om ulovlig selvfinansiering og erstatningsansvar i forbindelse med overdragelse af ejendomsselskaber 27.04.2015 Landsskatteretten · Skattefri fusion kræver overholdelse af selskabsretlige fusionsregler 03.03.2020 Landsskatteretten · Landsskatteretten: Fusionsdato ved grænseoverskridende fusion og delårsopgørelse 22.10.2015 Landsskatteretten · Grænseoverskridende fusion tilladt uden ophørsbeskatning efter Fusionsskatteloven § 15, stk. 4 11.02.2011 Skatterådet · Skattefri ophørsspaltning med forskellig skattemæssig spaltningssdato 29.10.2008 Skatterådet · Grenspaltning af C's D-område og skattemæssig opgørelse af indkomst og anskaffelsessum 18.09.2006 Skatterådet · Skattemæssig spaltningssdato ved ophør af sambeskatning 23.08.2006		

§ 13 Sammenfatning: hvad praksis lærer rådgiveren

Praksis på området er usædvanlig ensartet, fordi den næsten udelukkende handler om **formalia**, og fordi Erhvervsstyrelsen efter [§ 15, stk. 1](#) hverken har eller påberåber sig en dispensationsadgang. Nogle gennemgående mønstre:

- **Alle underskrifter, hver gang.** Fusions- og spaltningssplanen skal underskrives af samtlige medlemmer af hvert centralt ledelsesorgan. Tegningsregel er ikke nok, og en internt korrekt underskrevet version hjælper ikke, hvis det uploadede dokument mangler underskrifter.
- **Dokumentet skal kunne datere sig selv.** Uden dato på planen kan hverken regnskabsårsfristen i § 237, stk. 4, eller 4-ugers fristen i § 244, stk. 1, kontrolleres – og planen kan ikke berigtiges efter offentliggørelsen.
- **Rækkefølgen er materiel.** Kreditorerklæringen kan tidligst dateres samtidig med planen. En erklæring dateret først er en registreringshindring.
- **Fristerne er indispensable.** Hverken andre myndigheders sagsbehandlingstid, ferie eller økonomiske indretningshensyn kan begrunde fravigelse. Overskrides registreringsfristen i § 251, stk. 2, eller § 269, stk. 2, bortfalder både beslutningen og planen, og processen skal begynde forfra.
- **Anmelderen bærer risikoen.** § 15, stk. 2, placerer indeståelsen hos anmelderen. Systemgenererede kvitteringer fra Erhvervsstyrelsen skaber ingen berettiget forventning.
- **Civilretlige tvister standser registreringen, men afgøres ikke af styrelsen.** Ved tvivl om ejerforhold eller beslutningens gyldighed udsættes registreringen efter § 16, stk. 3, indtil domstolene har talt; sletning eller ændring af en foretaget registrering henhører efter § 20 under domstolene, bortset fra åbenbar fejlskrift.
- **Kreditorbeskyttelsen er et bytteforhold.** Enten en positiv vurderingsmandserklæring – eller kreditorernes anmeldelsesret med adgang til indfrielse/sikkerhed og skifteretlig prøvelse. Ved spaltning suppleres med subsidiær solidarisk hæftelse begrænset til nettoværdien, som efter **C-713/22** også dækker ubestemte passiver hidrørende fra adfærd før spaltningen.
-

EU-retten er et gulv, ikke et loft. Efter **C-394/18** kan nationale retsmidler som omstødelsessøgsmål supplere direktivets ordning, og efter **C-106/16** kan medlemsstaterne ikke kræve tvungen likvidation som betingelse for grænseoverskridende omdannelse.

- **Grænseoverskridende transaktioner har et ekstra kontrol- og beskyttelseslag.** Erhvervsstyrelsens attest efter § 289 med misbrugsforbehold, kapitalejernes indløsningsret med skønsmandsfastsættelse efter §§ 286 og 306, forlængede kreditorfrister og reglerne om medarbejdernes medbestemmelse i §§ 311-317.
- **Det civilretlige og det skatteretlige spor hænger sammen én vej.** Skattefri fusion forudsætter, at de selskabsretlige regler faktisk anvendes; men et skatteretligt værnsindgreb ændrer ikke den selskabsretligt gennemførte transaktion.

Den praktiske konsekvens er, at tidsplanen bør bygges baglæns fra regnskabsårets udløb: planen skal underskrives og dateres inden regnskabsårets udløb, indsendes inden for 4 uger, ligge offentligt i 4 uger, vedtages, registreres inden 2 uger – og under alle omstændigheder anmeldes inden fristen for årsrapporten for den periode, hvori det regnskabsmæssige virkningstidspunkt indgår.

LOV	Selskabsloven § 15, stk. 1, 2	Selskabsloven § 16, stk. 3	Selskabsloven § 20
	Selskabsloven § 251, stk. 2	Selskabsloven § 269, stk. 2	
PRAKSIS	EU-Domstolen · Solidarisk ansvar for miljøskader og saneringsomkostninger ved spaltning af aktieselskaber		29.07.2024
	EU-Domstolen · Kreditorbeskyttelse ved selskabsspaltning: Forenelighed mellem EU-rettens beskyttelsesordninger og nationale omstødelsessøgsmål (actio pauliana)		30.01.2020
	EU-Domstolen · Grænseoverskridende omdannelse af selskab: Forbud mod tvungen likvidation ved flytning af vedtægtsmæssigt hjemsted (Polbud)		24.10.2017
	Erhvervsankenævnet · Afvisning af fusionsregistrering grundet manglende underskrifter på fusionsplanen		08.09.2023
	Erhvervsankenævnet · Afslag på registrering af fusion grundet manglende datering af fusionsplan		13.02.2023
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på registrering af fusion grundet manglende fusionsplan og mangelfulde underskrifter		11.05.2017
	Erhvervsankenævnet · Overskridelse af 4-ugers frist for indsendelse af spaltningssplan – Erhvervsankenævnet stadfæster afslag		09.12.2003

REFERENCE Lovgrundlag

10 paragraffer

Selskabsloven § 15	stk. 1	Selskabsloven § 236	
Selskabsloven § 237	stk. 1-4	Selskabsloven § 242	
Selskabsloven § 243	stk. 1-5	Selskabsloven § 244	stk. 1
Selskabsloven § 245	stk. 1	Selskabsloven § 250	stk. 1
Selskabsloven § 254	stk. 1, 2	Selskabsloven § 271	stk. 1

MATERIALE Citerede afgørelser

27 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS			1
16.06.2026	Højesteret: Tilbagekaldelse af skattefri aktieombytning og ophørsspaltning – skatteundgåelse som hovedformål og den 6-årige genoptagelsesfrist		10817-13887
EU-DOMSTOLEN · EUROPÆISK DOMSTOL			3
29.07.2024	Solidarisk ansvar for miljøskader og saneringsomkostninger ved spaltning af aktieselskaber		C-713/22
30.01.2020	Kreditorbeskyttelse ved selskabsspaltning: Forenelighed mellem EU-retten beskyttelsesordninger og nationale omstødelsessøgsmål (actio pauliana)		C-394/18
24.10.2017	Grænseoverskridende omdannelse af selskab: Forbud mod tvungen likvidation ved flytning af vedtægtsmæssigt hjemsted (Polbud)		C-106/16
LANDSRETTEEN · ANKEINSTANS			2
23.06.2025	Tidligere dom om Rønne Havns prissystem havde negativ retskraft i ny sag anlagt af Molslinjen		9772-11419
05.04.2011	Kendelse om navneberigtigelse efter fusion		2313-2755
SØ- OG HANDELSRETTEEN · SPECIALRET			1
27.04.2015	Dom om ulovlig selvfinansiering og erstatningsansvar i forbindelse med overdragelse af ejendomsselskaber	P-6-14, P-7-14, P-18-14 og P-19-14	
LANDSSKATTERETTEEN · ADMINISTRATIV KLAGEINSTANS			3
03.03.2020	Skattefri fusion kræver overholdelse af selskabsretlige fusionsregler		17-0990776
22.10.2015	Landsskatteretten: Fusionsdato ved grænseoverskridende fusion og delårsopgørelse		12-0206293
11.02.2011	Grænseoverskridende fusion tilladt uden ophørsbeskatning efter Fusionskatteloven § 15, stk. 4		10-002734
SKATTERÅDET · ADMINISTRATIV MYNDIGHED			3
29.10.2008	Skattefri ophørsspaltning med forskellig skattemæssig spaltningssdato		08-155976
18.09.2006	Grenspaltning af C's D-område og skattemæssig opgørelse af indkomst og anskaffelsessum		06-089884
23.08.2006	Skattemæssig spaltningssdato ved ophør af sambeskatning		06-08279606
ERHVERVSANKENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS			14
05.12.2025	Erhvervsankenævnet ophæver gebyropkrævning for inaktiv revisionsvirksomhed efter fusion		24-12149
08.09.2023	Afvisning af fusionsregistrering grundet manglende underskrifter på fusionsplanen		23/03352
13.02.2023	Afslag på registrering af fusion grundet manglende datering af fusionsplan		22/14107
11.05.2017	Stadfæstelse af afslag på registrering af fusion grundet manglende fusionsplan og mangelfulde underskrifter		2016-13999

26.04.2017	Erhvervsankenævnets stadfæstelse af registreringsnægtelse af fusion grundet tvivl om aktieejerskab	2016-1639
16.11.2015	Stadfæstelse af registreringsnægtelse: Generalforsamling i forsikringsselskab under likvidation ikke lovligt indkaldt efter ledelsens aflysning	2015-7018
28.07.2014	Afslag på administrativ ændring af selskabsvedtægter efter fusion grundet manglende bevis for åbenbar fejlskrift	2014-0036519
21.05.2012	Afgift for for sent indsendt årsrapport fastholdt trods forventning om fusion	2011-0026122
30.06.2005	Erhvervsankenævnet hjemviser afslag på offentliggørelse af spaltplingsplan – modtagende selskaber opstod ved parallel spaltning	04-119.434
09.12.2003	Overskridelse af 4-ugers frist for indsendelse af spaltplingsplan – Erhvervsankenævnet stadfæster afslag	03-187.242
21.01.2002	Direktion for selskab under stiftelse kunne gyldigt underskrive fusionsplan – Erhvervsankenævnet ophæver styrelsens afslag	01-165.985
27.11.2001	Erhvervsankenævnet: Ingen hjemmel til sletning af selskabsnavn uden dom eller retsforlig mod det konkrete selskab	01-47.019
04.04.2001	Grænseoverskridende fusion mellem dansk ApS og engelsk selskab på Jersey kunne ikke offentliggøres efter anpartsselskabsloven	00-176.261
17.04.1996	Hjemmel til fusion af selvejende sparekasse og sparekasseaktieselskab uden likvidation	95-129.362

FORARBEJDE Betænkninger

3 referencer

Betænkning om revision af fondsloven

nr. 1586 · 2025 · Justitsministeriet

Lovgivning om andelsselskaber – Betænkning nr. 1071

nr. 1071 · 1986 · Industriministeriet

Forenkling og fremtidstilpasning af selskabslovene – Betænkning nr. 1229

nr. 1229 · 1992 · Industriministeriet